

Kristi Förklarings Dag

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Matt. 17:9-13.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den helige Andes, namn. Amen.

Denna Festdag, Kristi Förklarings dag eller *"Transfiguratio Christi"*, ställer oss inför en i evangelierna helt unik händelse, då Kristi *"utseende förvandlades inför dem: hans ansikte sken såsom solen, och hans kläder blevo vita såsom ljuset"*. Visserligen är de många nytestamentliga undrens förkunnelse, att de alla strömmar fram ur Jesu gudamänskliga person, som är det största undret, undrens under. De vill alla föra oss till bekännelsen: *"Vi sågo likasom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning"*. (Joh.1:14) Ändå är det bara här som hans eviga gudom genomstrålar hans mandom, bara här som Jesus träder fram som den upphöjde, bara här som i denna tillvaro Uppenbarelsesbokens syn av den himmelske Kristus på ett föregripande sätt förverkligas: *"Hans huvud och hår var vitt såsom vit ull, såsom snö, och hans ögon voro såsom eldslägor. Hans fötter liknade glänsande malm, när den blivit glödgd i en ugn"*. (Upp. 1:14 f.) Alla dessa försök till beskrivning, detta gripande efter bilder och paralleller, har som klart och entydigt innehåll, att vi står inför mandomsanammelsens underbara hemlighet, inför gudomens glödande eld, som förmedlar sin kraft till Jesu antagna mandom. Ja, *"erkänt stor är gudaktighetens hemlighet: Han som blev uppenbarad i köttet, rättfärdigad i anden, sedd av änglar, predikad bland hedningarna, trodd i världen, upptagen i härligheten"*. (1 Tim. 3:16) Ingen påskuppenbarelse mäter sig med dagens händelse. Den förmodade ortagårdsmästaren vid graven, den anonyme resepredikanten på vägen till Emmaus, den uppståndne mestaren, som åter honungskaka, överbjuds samt och synnerligen av Kristi förklaring. Därför är det också Jesu uttalade, klara vilja, att vårt evangelium skall förkunnas först *"sedan Människosonen har uppstått från de döda"*. Här äger det sin plats som en del av förkunnelsen om

att Jesus *"utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull"*. (Rom, 4:25)

Den *"härlighet som strålar fram i Kristi ansikte"* (2 Kor. 4:6), som genomlyser hela hans kroppslighet, är och förblir påskräftfärdighetens härlighet, den främmande rättfärdighetens härlighet, ja, just vår härlighet. Det är därför Kristi förklaring sker under försoningens hörbara och tydliga förkunnelse, under en återlösningens responsoriska liturgi: *"Och se, två män stodo där och samtalande med honom, och dessa voro Moses och Elias. De visade sig i härlighet och talade om hans bortgång, vilken han skulle fullborda i Jerusalem."* (Luk. 9:31) När gudomens eld glödgar Jesu mandom till sin likhet, sker det, därför att Jesus i sin död besegrat all vår orättfärdighet, så att i orättfärdighetens ställe en evig rättfärdighet har trätt. Där synden, döden och djävulen har kränkt och plågat vår ställföreträdare, i den kropp, där han lidit i vårt ställe, regerar nu okränkt *"liv och oförgänglighet"* (2 Tim. 1:10), *"den härlighet, som jag hade hos dig, förrän världen var till"*. (Joh. 17:5) Ja, *"honom som en liten tid hade blivit gjord ringare än änglarna, honom, Jesus, se vi för sitt dödslidandes skull hava blivit krönt med härlighet och ära, för att det genom Guds nåd skulle komma alla till godo, att han smakade döden"*. Hebr. 2:9 In i denna upphöjelsens värld låter Kristi förklaring oss en kort stund skåda, så att vi skall stärkas i tron att vara försonade och rättfärdiggjorda. Härom säger vi så:

I. Kristi förklaring låter sig bara gripas genom Ordet,

II. Kristi förklaring låter sig bara gripas som vår rättfärdiggörelse,

III. Kristi förklaring låter sig bara gripas genom tron allena.

I. Kristi förklaring låter sig bara gripas genom Ordet.

När dagens evangelium föredrages från altaret, samlas lystna svarta fåglar för att nappa till sig brottstycken och vränga evangelium. De kraxar: *"Härliga upplevelser!"*, *"Mystiska himmelsfärder!"*, *"Ljussken och audiovisuella, extrasensoriska fenomen!"*. Runt omkring oss hör vi denna onda fågellåt, som inte får tränga in i våra hjärtan. Där skall bara ett ord härska, ordet: *"Hören honom!"* Vägen till Kristi förklarings innersta innehåll går genom Jesu Ord, genom Ordet från hans och apostlarnas läppar. Jesus stämmer möte med oss just här, i högmässopredikan på Kristi förklarings dag.

II. Kristi förklaring låter sig bara gripas genom vår rättfärdiggörelse.

De svarta fåglarna från dödsriket nyttjar också dagens evangelium till tanken att frälsningen inte bara förmedlas genom de beundrade mystiska erfarenheterna utan också består av vårt väsens gudomliggörelse, genom att också vi *"förvandlas"*. Med all kraft försöker de tysta evangelium om den tillräknade rättfärdigheten, om att *"Den som icke visste av någon synd, honom har han för oss gjort till synd, på det att vi i honom må*

bliva rättfärdighet från Gud". (Kor. 5:21) Ändå är det just detta tillräknade, som vi hör i dagens evangelium: *"Denne är min älskade son i vilken jag har funnit behag"*. Guds behag vilar över sonen, den ende rättfärdige och tillräknas oss som tror.

III. Kristi förklaring låter sig bara gripas genom tron allena.

Den gåva, som Ordet om Faderns behag i Sonen, vår ställföreträdare, skänker oss, kan bara tas emot genom tron allena, genom ingenting annat än genom den blotta tilliten till vad vår festdag förkunnar. De onda sändebuden från underjorden finner detta för tunt och vill få oss att snegla på vår egen kraft och värdighet. Det ordet *"Hören honom!"* pekar dock på Ordets enda mottagningsmedel, på tron, som hör och tror. Just detta, ingenting annat än detta, är denna festdags centrum, att *"den som icke håller sig till gärningar, utan tror på honom som gör den ogudaktige rättfärdig, honom räknas hans tro till rättfärdighet"*. (Rom. 4:5) Varje penselstreck i evangeliets bild av den förhärligade Kristus vill skapa den tron, tron allena.

Amen.